

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 frt — kr
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond-
sorért vagy annak terfogataér
4 kr, s minden egyszeri közlés
után 30 kr bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár
kedvezményben részesít.

A „Nyilttér” rovatban
közlendő cikkekért soronként
10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁBAN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyilttéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Egy haldokló egyesület.

Kézdi-Vásárhely, 1886. nov. 17.

Mig szép hazánk 964 olvasó-egye-
sületének nagy része feladata magas-
latára emelkedve buzgón igyekezik
megoldani kitűzött magasztos célját a
köznevelődés érdekében: addig — s ezt
fájdalomtól reszkető kézzel írom le — a
mi olvasó-egyesületünk a megsemmisül-
és örvényének már a szélére jutott.
Oda süllyedtünk e nagy fontosságú mive-
lődési intézményünkkel, hogy nem so-
kára elmondhatjuk róla — ne adja Isten
— koszorús költőnk Tompa Mihálynak
eme szavait: „Pusztulunk, veszünk; mint
oldott kéve, széthull egyletünk!” Virág-
zás helyett: hervadás, élet helyett:
sorvasztó láz, nemzeti érdekű mun-
kásság helyett: tétlenség, hideg kö-
zöny rágódnak jobb sorsra érdemes
egyesületünk életfájának gyökerén, s ha
a megkezdett uton haladunk, nem sokára
föl is emészti azt. Szegény jó Széche-
nyink, ha fölébrednél s látnád, hogy
magasztos eszméd milyeténképen van
minálunk megtestesülve: a sirba vissza-
rozkadnál ámulatodban! A mi kaszi-
nóknak hiába keresnéd a társas
szórakozást napi fáradalmaid után,
türes termeket, jobban mondva, szobát,
pusztaságot, néma csendet találsz ott a
nap legnagyobb részében. Eszmecserét,
társalgást csak „hébe-kórba” hálász és
látsz, mert alig egy pár ember
tartja szükségesnek ott a találkát, sa-
zok is a szellemi önművelést keresik, de szó-
rakozásra nem is gondolnak, miután

annyira elszegényedünk, hogy szóra-
koztató eszközöket beszerezni nem tu-
dunk. Más városok ilyen célú egyletei
központját képezik a szórakozásnak,
szellemi önművelésnek; innen indul ki
minden üdvös mozgalom akár a nemzet,
akár a megye vagy város ügyeinek
megbeszélése, előmozdítása érdekében.
Más helyütt a kaszinók ébresztik föl s
fejlesztik ki hatalmas arányokban a
közszellemet, a kaszinók elővezérei
a társasélet kiterjesztésének, ezek élesz-
tik föl a lankadni kezdő tevékenységet
s ezek ragyognak elől magával ragadó
példaként a közügyek emelése érdeké-
ben! Más helyütt a kaszinó központ, a
hol az intelligenciával összejön a városok
zömét képező polgárság, az iparos és
kereskedő osztály, hogy érintkezés által
mivelje magát oda, hogy politikai s más
jogait észszerűen tudja gyakorolni s a
hol eszmecserék között az egyszerű pol-
gár természetes eszméi is kipattannak
igen sokszor a kérdések megoldásának
gyakorlati hasznára.

Nálunk — fájdalom, hogy ki kell a
valót mondani — semmi sincsen így.
Nálunk sincsen egyesületünkben társas
szórakozásra, szellemi önművelésre, a tár-
sasélet előmozdítására, a közszellem
ébresztésére semmi intézkedés, hiányzik
a tér, alkalom, eszköz, munkásság! Mert
egy-két ember beszélgetése nem társas
szórakozás, erre különben sem szobáink
sem eszközeink sincsenek; mert ha egy
pár lapunk van is s néhány hivatalnok,
tanító ellátogat olvasni: az még nem
szellemi önművelés, nem a közszellem

ébredése, fejlesztése s nem a társas élet
előmozdítása!

Okozat ok nélkül nincsen. A mi ka-
szinóink egykor virágoztak, ma a pusztu-
lás révén áll. Okai ennek is megvanak.
Ha nem keressük: úgy is megkapjuk
azokat. Lássuk csak a főbbeket.

Elvétett, hibás volt az egyesületnek
azon határozata, melylyel a tagsági
díjakat fölemelte, mert az egyesületet
ez vezette legközelebb a bukás széléhez.
Mert e határozattal, igaz, emeltetett lát-
szatban az egyesület jövődelme, de a való-
ság ellenkezőt bizonyít. Most még több
azok száma, a kik a tagsági díjakat nem
fizették le s ez nagyon természetes; mert
a ki nem fizette meg a 4 frtot, az ke-
vésebbé érez hajlandóságot 6 frtot fizetni
meg. Nem ezzel kellett volna, szerintem,
a bevételt emelni, hanem azzal, hogy az
egyesület ügyését komolyan föl kellett
volna hívni s rászorítani a hátrálék tag-
sági díjaknak törvényes fölhatására s
ez olyan tőkének felelt volna meg, a
mely bizonyára elég lett volna egy évi
kiadásaink fedezésére. Meg kellett volna
az egyesületnek tartani azon határozatát,
hogy a múlt évi hátrálékok a jövő évi
január 15-ig multhatatlanul befizetendők,
az ezt elmulasztókkal szemben ügyész
utasítatván a törvényes eljárást alkalm-
mazni. De hát egyesületünk nem azért
határoz, hogy annak érvényt is szere-
zen! Ha így nem tesz: ma bizonyára
nincsen ama százakat tevő tetemes hát-
rálék!

A tagsági díjak fölemelése másfelől
elzárta a közeledést a polgárság részéről.

Polgárokat amugy is nehezen lehetett
fogni, s hogyan lehetne ez a mostani
nehéz megélhetési viszonyok között ak-
kor, a midőn a tagsági díjakat fölemeli
a közgyűlés?

Nem kevésbé fontos azon ok is, mely
szerint az egyesületnek összesen 1 szobája
— s az is egy félreeső sikátorban —
áll a tagok rendelkezésére s abban sincs
semmi szórakoztató, az egy pár lapot s
a könyvtárt kivéve. A berendezés primi-
tív, hiányos — mert jobbra nem telik.
Ha a künn lévő hátrálékok behajtatnak
volna: ez mind nem lenne így.

A harmadik s nagyon is számba
veendő körülményt utoljára hagytam.
Az egyesület hanyatlásának ha nem is
teljesen, de nagy részben a gondatlan ve-
zetés az oka. Amaz egyesületek, melyek
élén egy nő áll: virágoznak, fejlődnek,
erősödnek, mert az a nő kiváló erélyt,
nagy ügybuzgóságot fejt ki s minden
gondolata intézetei ügyeinek előbbre vi-
telére van irányozva. Egy nő kezében
tudja tartani amaz egyesületek sok gon-
dot igénylő, nehéz kormány-gyepőjét s
fényes eredmény követi munkáját. Nem
akarjuk az olvasó egyesület jelenlegi
elnökének más érdemeit kétségbe vonni,
de ne bántsa meg azon tapasztalatunk
nyílt kijelentése, hogy egyesületünk fel-
virágzása vagy elbukása nagyrészt
neki tulajdonítható. Teendői között pe-
dig ez kellene, hogy első helyet foglal-
jon: ez, a kultura emelésére hivatott
tényező. Ezért jogosan elvárhatjuk, hogy
az eddigilágy-meleg magatartását mu-
kásság, akezióba lépés váltsa föl, mert

A „Szekelyföld” tárczája.

A ki más szerencsétlenségén okul.

(Levél egy szép ismeretlen nőhöz.)

Írta: Novák Gyula.

Magácskához szólnak e sorok, kedves név-
telen levelező. Azt kérde, ugy-e, hogy mi-
ként lehet, hogy ilyen későre jut eszembe
reflektálni levelére és ilyen módon? Azon-
nal megtudja. Igaz, már majlnem három
hónapja, hogy kaptam azt a levelet, vagy
jobban mondva: azt a levélpapirosat;
ott időztem akkor a Székelyföldön, a hova
azért mentem volt, hogy élvezzek egy kevés
hamisítatlan levegőt, mert itt, Erdély kincses
fővárosában, nagy szűkben vagyunk annak.

Jól emlékszem; vasárnap délután volt,
lankasztó augusztusi hőség, s én szobámban,
lefüggyőzött ablakok mögött, gondolkozva
föl s alá sétáltam, midőn ajtómon kopog-
tattak.

Szabad!

Egy jámbor képű szekely atyafi lépett be;
kalapját két kézzel fogva állott néhány per-
czig az ajtó sarkánál, s aztán előrelépve,

torkát kezdé köszörülgetni. Láttam, hogy
nehezen találja a szót, s megszüllöttem.

— Mi jóban jár, bátya?

— Gyalogszerrel jötted ide; postás kül-
dött a faluból; aszondta, hogy itt van egy
level, vinném el, ki a feredőre; megfizetnek
ott érte nekem. Az a level pedig az urnak
szólana.

— Honnan tudja, hogy én vagyok az, ki-
nek ez a levél „szól”? —

— Hát aszondták, hogy kérdezzem meg
itt a vendéglőstől, vagy a muzsikásoktól
hogy kinek és hová kellessék ezt adni; meg-
mondják azok.

— (No lám, milyen jól tudja az a postás,
hogy kik ismernek engem a legjobban!) Mu-
tassa a levelet.

Erre kerésgélni kezdett a kalapja fejében;
kivett fönnan egy rövidszáru fekete cserép-
pipát, egy megviselt dohányos zacskót, egy
pakkli kénos gyufát, végre egy összerétegt
faolajas kendőt; abból aztán előkerült a
levél.

— Csakugyan nekem van czimezve — je-
lentém ki előtte, miután a czimiratra egy
futó pillantást vetettem.

— Nem lehessen ez másként — mondá

nagy okosan, s miután megköszönte a fárado-
sáért kapott díjat, távozott.

Mielőtt a levelet fölbonthatam volna, meg-
forgattam mindkét oldalár l; külsejéről lát-
tam, hogy „szép kezek”-től származik. A bo-
ritékon a monogram helyét két viasznyo-
matu szóctka foglalta el, a melyeket a papir-
gyáros nyomtatott ugyan oda, hanem mégis
a küldőnek gyöngéd érzelméről tanuskod-
tak; mert föltehető, hogy az ilyen levél-
papírt nem használja senki véletlenségből,
csupán csak azért, mert más nincs kezénél.
Megnéztem a czimiratot is; ismeretlen kéz-
vonások voltak abban, nem emlékeztem,
hogy ahhoz hasonló írást valaha láttam vol-
na, de úgy tetszett nekem, hogy a ki azt
írta, egészen másként akart akkor
írni, mint a hogy szokott. E rövid
szemle után fölnyitottam a borítékot; s mi
volt benne?! Nehány szál virágocskas és egy
levélpapiros, melynek mind a négy oldala —
üres volt; csak a monogram helyén volt
ezen is szintén két viasznyomatu szó, érte-
lemre nézve különbözök, de jelentőségre
nézve hasonlóak azokkal, melyek a borítékon
voltak; sehol egy szó, egy jegy, a miből kö-
vetkeztetni lehetett volna; hiába forgattam
ezt a papirosat, hol egyik, hol másik oldalát

nézve: nem lehetett volna azon még micro-
scopiummal sem egy irott betűcskét föl-
fedezni.

Különös módja ez a levelezésnek, — gon-
dolám — okosodj ki belőle, ha tudsz.

Azt már kitaláltam minden okoskodás
nélkül, hogy azoknak a virágoknak van va-
lami jelentősége, hanem hogy mi: azt csak
sejtettem, de nem tudtam. Nem foglalkoztam
én soha a virágnyelvvel.

Megnéztem a postaállomás pecsétjét is, a
hol a levél feladva lett; gondoltam, hogy az
majd fog némi felvilágosítást nyújtani. Nagy
fáradtság után sikerült is valami helynevet
kibetűznöm, hanem azzal ugyan nem lettem
okosabb, sőt eddigi föltevéseim valószínűsége-
ben is kezdtem kételkedni, mert azon a
helyen sem azelőtt, sem az idő szerint nem
volt olyan ismerősöm, kinek ezt a meglepe-
tést tulajdoníthattam volna.

Hanem már most kezdett a dolog egy
hissé furosának feltűnni előttem.

Hát ez tulajdonképen mi akar lenni? —
gondolám. Valamelyik hamis hölgyecske sub
forma epistolae küldött nekem egy üres la-
pot s négy-öt virágszálacskát. Miféle legyen
ezzel a célja a kis hamisnak? Ha nem is
bizonyos, de valószínű, hogy ezáltal figyel-

nagy szűgyen lenne, ha városunknak még a kaszinója is sirba dőlné a köz-mívelődési egyesület, lövész-egylet szomorú példájára.

Volna még sok mondanivalóm, de ezekről most hallgatók, s ezuttal csak arra kérem az intézőket: gondolkozzanak komolyan s támaszszák föl letlari-giájából jobb sorsra érdemes kaszinónkat.

P.

A delegációkból.

Érdekes vita folyt le a magyar delegáció külügyi albizottságának keddi ülésén. A vita a Kálnoky gr. külügyminiszter expozéja körül folyt. Főbb momentumokként a vitából Andrassy Gyula és Apponyi Albert grófok felszólalásai emelkedtek ki.

Az első felszólaló Falk Miksa előadó volt. Megjegyzéseket tett első sorban azokra, a mik az expozéból hiányzanak. Beszért a filippopoliszi forradalomról s erre vonatkozó magatartásunkról, továbbá Bulgária mai viszonyairól s a mai helyzetről. Felvilágosítást kért azon magatartásról, melyet a kormány a legutóbbi delegációs ülés után Kelet-Ruméliában történt eseményekkel szemben tanúsított.

Andrassy Gyula gróf: Utalván a monarchiánk s Német- és Oroszország közötti viszonyra, azt mondja, hogy e három hatalom csoportosulása Európának sok nyugtalanságot szerzett ez ideig s eredménye vajmi kevés jó volt, mert a csoportosulás természetellenes volt. Ez a viszony egyik félnek sem használt, sőt ártott annyiban, hogy kiélesíté az ellentétet monarchiánk és Oroszország között. Európában pedig más hatalmaknál indokolatlan bizalmatlanságot keltett. Németországra az a dilemma várt, hogy vagy a mi érdekeink szerint jár el, s ezzel magát exponálja Oroszországgal szemközt, vagy pedig az orosz érdekeknek tett koncesszióit ránk erőlteti s ezzel megrendíti a szövetségünkbe vetett bizalmat nálunk.

Nem látja a miniszter szavaiban azt a határozott kijelentést, hogy mi védni fogjuk a berlini szerződést, míg más jögalap nem jön létre, még ha ebben egyedül állanánk is. Ily kijelentés szükséges, mert ettől függ megbízhatóságunk a szövetségben.

Magyarizatot kér a miniszter azon kijelentésére nézve, hogy Bulgáriában a belügyeket állandó és türethető viszonyok teremtetésével rendezni kell.

Zichy Jenő gr. a Balkán államok föderációját tartja célszerűnek. A hatalmakkal egyetértésben kell ehhez fogni. Ha most

Bulgária védtelenül átadja magát Oroszországnak, ez nem egyéb, mint okkupáció. Mi lesz ebből? Az, hogy Bulgária folytonos izgatás fészke lesz.

Kálnoky gr. külügyminiszter Falk kérdésére kijelenti, hogy a kelet-ruméliai kérdést illetően miként ezelőtt, úgy most is a szerződések alapján áll.

Andrassynek teljesen igaza volt, midőn azt mondá, hogy a mi Bulgária állását illetően a berlini szerződésben megállapított, azon semmi változásnak sem kell történni. Szólo expozéjában maga is határozottan kijelenté, hogy a mit a berlini szerződés biztosított a bolgároknak, azt fölük elvonni nem lehet. Ha a bolgárok alkotmányukat meg akarják tartani, vagy azt meg akarják változtatni, ez az ő dolguk.

Oroszországnak Bulgáriához való viszonyáról szólva, azt mondja, hogy a ki állandó viszonyokat ohajt, az nem kívánhat mást, mint hogy a jelenlegi viszonyokat kevésbé feszült állapotok váltsák fel.

Andrassy Gyula gróf: Örömmel hallotta, hogy Kálnoky gróf Bulgáriának a berlini szerződés által nyújtott autonómiájához ragaszkodik és azon mit sem akar változtatni; s nyilatkozata által teljesen megnyugtatótnak érzi magát.

Az egyedüli menekvés a mostani nehézségekből az, hogy valamennyi hatalmasság egyaránt ragaszkodjék a szerződés szerinti joghoz, s ez a mi programunk is, a mint azt Tisza kormányelnök is kifejtette. Az ő aggodalmi most már teljesen el vannak osztatva és Kálnoky gróffal abban a programban találkozik, melyet Tisza miniszterelnök szept. 30-án kifejtett s melyben ő is (Andrassy) a béke egyetlen reális biztosítékát találja.

Apponyi Albert gróf: Abból indul ki, hogy ránk nemcsak az veszélyes, ha Oroszország egy elismert protektorátust akar gyakorolni Bulgáriában, hanem az is, ha el nem ismerve bár, de nagymérvű és folytonos protektorátust gyakorol Bulgáriára. Az expozé két gyöngéje, hogy a formulasztikus felfogásokhoz tapad s hogy az iniciatíva hiányzik belőle.

Felszólaltak még: Széchenyi Antal gróf és Horváth Gyula. Mindketten tudomásul vették a miniszter expozéját.

A tárgyalás másnap folytatott. Egyedül Keglevich István gróf szólott az expozéhoz. Ő is helyesli a kormány külügyi politikáját. Andrassyval szemben kijelenti, hogy az Oroszországgal való viszonyt nem tartja a kettős szövetség hármassá váló átalakításának; ez egyszerű viszony, s alatta azt kell érteni, hogy egyes kérdéseket Oroszországgal egyetértve akarunk elintézni.

zonyára a harmadik-negyedik posta-állomáson lett földalva; lehet, hogy ezáltal a küldő csak ügyességemet akarta próbára tenni s azt gondolta, hogy rájövök én majd így is az ő kitérére; megmondja azt majd nekem valami belső sugallat. Hanem az is valószínű, sőt talán több annál, hogy ez által valami szándékos félrevezetés volt a célja. Szándékos félrevezetés!

Ezen a két szón gondolkodtam néhány percig.

— Oh, te szerencsétlen ember! — szólék aztán önmagamhoz — hogy ezt te nem tudtad hamarabb kitalálni! Legalább megkímélted volna magada a sok fejtöréstől. Hiszen ez egyértelmű azzal, hogy valaki téged lóvá akart tenni!

Lóvá?! Engem?!

Ez a gondolat szegret ütött a fejembe. No, hanem ez nem fog megtörténni — gondolám. — Legkevésbé sincs bennem hajlandóság lóvá lenni; s akkor is inkább lennék flakkeres ló, mint efféle vessző-paripa.

És elhatároztam, hogy agyon fogom ezt a dolgot hallgatni, s ettől fogva aztán nem gondoltam arra a levélre.

Közelebből valahogyan, de megint eszembe jutott, s gondolkozni kezdettem ismét fölötte.

Mégis reflektálnom kell a levélre, gondolám; igaz, hogy már egy kissé megkéstem vele, hanem ez nem olyan nagy baj.

Arra a kérdésre, hogy szándékozik-e még valaki kérdéseket intézni a külügyminiszterhez, Gáll József kérdi a minisztert: van-e kilátás arra, hogy Romániával szemben kereskedelmi viszonyaink kedvezőbbre forduljanak?

Kálnoky gróf kijelenti, hogy Romániával még csak bizalmas tárgyalások folynak, de van kilátás arra, hogy vége szakad a mindkét félre nézve nem kívánatos helyzetnek.

A bulgáriai események

A tirnovai nemzetgyűlés november 16-án szétoszlott s egyelőre, úgy látszik, ismét Kaulbars tábornok jegyzékei fogják jelezni Bulgária történetét. Egy szófiai távirat szerint ott az Európa fővárosaiból érkezett legutolsó hírek a legmegnyugtatóbb hatást tették, m nthogy azt reménylik, hogy a bolgár kérdés a fennálló szerződések értelmében fog szabályoztatni. A bolgár történelem további része Bulgárián kívül van készülöben. Mint ugyanis Pétervárról igen megbízható forrásból jelentik, ott nov. 14-én Obruchev tábornok elnöklése alatt haditanács-formát tartottak Bulgária jövődi katonai szervezése tárgyában. E tanácskozásban részt vettek a Bulgáriában hadügyminiszteri hivatalt viselt orosz tábornokok is. A fejedelemség okkupációjának eszméjével nem is foglalkoztak, mert kétségtelennek tekintik, hogy Bulgáriában okkupáció nélkül is minden az orosz kívánnaknak szerint fog elrendezödni. Nagy elismeréssel emlékezett meg a tanács Kaulbars mostani működéséről. A fejedelem-kérdést a mingreliai herceg kinevezésével akarják rendezni. Hadügyminiszter Kantakuzén herceg lesz, ki Bulgáriának már volt egyszer hadügyminisztere. Az orosz tiszték ismét megkapják előbbi állásaikat, kivéven azokat, a kik Sándor fejedelem iránt rokonszenvet tanúsítottak. Fontolára vette a tanács a bolgár hadsereg létszámának ki-sebbitését, de e pontban még nem határozott.

Szine kétségtelennek is látszik, hogy Oroszország a legjobb úton van ahhoz, hogy okkupáció nélkül is elérje azt, a mit az okkupáció megadhat, de annak terhei és más hatalmakkal szemben való felelőssége nélkül.

Tirnova, nov. 15. Szobranje-körökben Kálnoky beszéde fölöttébb depimálóló hatott, különösen pedig az, hogy Kálnoky Kaulbars fölépésére nem talált egyéb kifejezést, mint hogy: „ő csak Oroszország befolyását Bulgáriára akarta a legkellemetlenebb módon érezhetővé tenni.“ Kálnokytól itt, ha nem is tetteket vártak, de legalább is Kaulbarsnak olyan erős morális elítélését, mint azt Salisbury tette. Kálnoky fölöttébb hideg szavaiban itt bizonyosságot látnak arra nézve, hogy

És elhatároztam, hogy e lapok hasábjait veszem igénybe, remélve, hogy magácska nem fogja azt indiscret módnak találni. Gondoltam, hogy a szerkesztő fiatal ember, vele is történhetett valamikor ilyesmi, bele tudja képzelni magát az ilyen helyzetbe s nem fog túlkövetelőnek tartani, ha arra kérem, hogy szeritson helyet e soroknak lapjában; legfennebb azt fogja mondani, hogy jobban tenném, ha a helyett, hogy tárczaleveleket írogatok ismeretlen szépekhez, valami okosabb vagy közérdekűbb dolgokról írnék.

(Hát, édes szerkesztő ur, megígérem, hogy majd fogok is írni, csak ismerje el, hogy én most is valami nagyon okos dolgot miveltem.)

Azért nem keresem, s nem kerestem eddig is, levélben föl magácskát, mert magácska nagyon is iparkodott kitéléit előttem eltitkolni, én pedig épen ezért nem akarom azt kitalálni. Vannak ebben a tekintetben sejtelmeim, melyek nagyon közel állhatnak a valóhoz; hanem én ilyen dolgokban sejtelmek után nem indulok. Nem is tanácslom jó lélekkel senkinek, hogy hasonló körülmények között csupán csak sejtelmek által engedje magát vezetettetni, mert a tévedés, a mibe ily módon eshetik, egyike lehet a legnagyobb és legnevesetségesebb tévedéseknek; a hogy mondani szokták: vastag tévedés, mit nem csekély nagytással ostobaságnak is lehet nevezni.

Föltéve, — s meg is engedve — hogy an-

a föltételekkel elsáncolt fenyegetések Oroszország ellen csak álarozul szolgálhatnak, hogy Ausztria-Magyarország szabad kezét enged Oroszországnak, hogy Bulgáriát Lengyelország sorsára juttassa.

Konstantinápoly, nov. 16. Az orosz követség értesítette Bulgária diplomácia ügynökét, hogy miután a bolgár kormányt Oroszország nem ismerte el, nincs abban a helyzetben, hogy vele a bolgár kérdésben érintkezzék.

Berlin, nov. 17. A mingreliai herceg késznek nyilatkozott a bolgár trón elfogadására. Orosz részről kineveztetése néhány nap alatt bekövetkezik a nagyhatalmaknál.

Berlin, nov. 17. Beavatott körökben attól félnek, hogy az orosz czár, megtámadott egészsége következtében, összefüggés és logika nélküli határozatai által meghusithatná a hatalmak békés szándékát. Bőrszereket szerint az orosz nagykövet ma Varzinba utazott. Bismarck a parlamentben való megjelenését a külügyi események menetétől tette függővé. A Kálnoky-Andrassy ügy ki-menetelét itt meglepéssel fogadták. A „Norddeutsche Ztg.“ konstatálja a két állam-férfi megegyezését, s Kálnokyt a béke leg-erősebb oszlopának mondja.

London, nov. 17. Itt az a hír, hogy a bolgárok, az esetre, ha a mingreliai hercegnél alkalmasabb jelöltet nem ajánlanak nekik, a köztársaságot fogják kikiáltani egy triumvirátus elnöklése alatt, mely a jelenlegi re-gensekből állana. A „Daily Chronicle“ arról értesül, hogy a hatalmak egy nagy-követségi konferencia fölött folytatnak eszmecserét, mely Bulgáriának Kelet-ruméliával való egyesítésének kérdését lenne hiva-tva megoldani.

Páris, nov. 17. A „Journal des Débats“nak távirják Berlinből, hogy az orosz okkupáció eshetősége Bulgáriában ma már teljesen mellőzöttnek látszik. Ugyane lapnak jelentik Bécsből, hogy az okkupáció tökéletesen valószínűtlenné vált.

TANÜGY.

Peselnék, 1886. nov. 17.

A kézdí-orbai róm. katk. tanító-egylet folyó hó 16-án tartotta 42-ik rendes közgyűlé-sét K.-Polyán község róm. kath. iskolahe-lyiségében, melyen a rendes és tiszteletbeli ta-gok teljes számban jelentek meg s több tan-ügy-barát vett részt.

A gyűlés tárgyai a következők voltak:

1. Elnök Bokor János megnyitó beszéde után, mely megéljeneztet, az egylet tagjai-nak ajkairól a „Jöjj el Szentlélek Isten“ hangzott el magasztosan.*)

2. Bots Dénes helybeli k.-tanító gyako-rlati tanítást tartott a 2-ik osztályban a ma-gyar nyelv köréből, ismertette az olvasmány-címét és az olvasmányban foglalt szaka-szokat.

*) Hát a szentmise-hallgatás hol maradt el? Tán esperes ur vagy helyettese nem tartotta meg? Rovatvezető.

nak a levélnek csakugyan ne lett volna egyéb célja, mint valami csintalan szándék kivitele, s jén ennek a föltevésnek a való-ságát ignorálom; vagy: ha nem is ilyen szándék lett volna célozva azzal a levéllel; de én holmi sejtelmekre hallgatók s azt az üres lapot, betöltve olyan sorokkal, melyek nem lettek volna arra szánva, hogy akárki elolvassa, elküldöm valakinek, a ki esetleg nem magácska lesz ... No, akkor ugyan szépen jártam volna! Soha ember csunyáb-ban le nem főzte saját magát, mint lefőztem volna én ebben az esetben. Oh, jaj! még így is ég az arezom bele, ha rá gondolkok.

Pedig ég megtörténhetett volna, ha meg nem gondoltam volna a meggondolandókat.

Ezért nem tanácsos efféle dolgokban se-jtelem, sugallat vagy jóhiszeműség után indulni.

Egy mesét mondok el magácskának erre vonatkozólag. De ne ijedjen meg, mert nem olyanforma mese lesz ez, mint a csizmás kandur meséje; nem is mese tulajdonképen, hanem valóság, s nem is nagyon régen tör-tént; magam is ismertem a szereplő szemé-lyeket.

Tanulságos egy történet; talál is ide, s nekem épen apropos-ra jött.

Abból magácska fölismerteti, hogy miként gondolkozom én ebben a dologban; mások pedig megtanulhatják belőle azt, a mit én megtanultam.

(Vége következik.)

3. Szigethi István kápiántanító értekezett a faiskolák kezeléséről.

4. Jegyző által felolvasatott a múlt gyűlésről felvett jegyzőkönyv, mely minden pontjában helyesnek találtatván, hitelesítettett.

5. Bírálatok: Bocs Dénes tanítására a bírálat megtételénél, az a gyűlés által sikerültnek mondatott ki. Szigethi István értekezése éljenzéssel fogadtatott és fölkérte értekezni, hogy nézeteit egy következő gyűlésen gyakorlatilag is bemutatni sziveskedjék.

6. Fölolvasatott egyleti főjegyző Kovács Ferencz peselneki közs. tanító által a tanítóegylet három évi működéséről szóló terjedelmes jelentés, mely végig hallgatván, a gyűlés által éljenzéssel fogadtatott a „Székelyföld” című közlönyben kiadni határozatott.

7. Olvasatlik Hamar Bálint tagtársunknak írásban beadott indítványa, melyben segély- vagyis temetkezési alap*) felállítását ajánlja. — Ezen indítvány több oldalról megvitattatván, elfogadtatott s egy alapszabály kidolgozása határozatott el, melynek elkészítésével Hamar Bálint, Bardocz Mihály és Győrbíró Ignác biztattak meg. Ezenkívül még több indítvány tárgyalatott.

Ezek után a rendes gyűlés tisztújító gyűléssé alakult át. Elnök Bokor János megköszöni kartársainak a benne helyezett bizalmat, s miután a rendes három év lejárt, kéri a gyűlést, ezt tudomásul venni; gyűlésintén a többi tisztviselő is megköszönvén a személyükben helyezett közbizalmat, tisztükről lemondnak, mely után a tisztújítás kimondatván, egyszersmind határozattal kimondatott, hogy az eddigi tisztviselőnek, fáradszorgalmuk és kitartó munkaságukért, egyen-egyenként jegyzőkönyvileg is elismerés és köszönet szavazzassék.

Korelnökké egyhangulag Kádár Antal k. tanító kiáltott ki, korigyőző Puskás Tamás tagtárs, kik székeiket el is foglaltak.

Korelnök kéri a tiszteletbeli elnök**) és rendes elnök megválasztását. Erre a gyűlés nagy lelkesedés és éljen-kiáltások között egyhangulag újból kikiáltotta a jövő ciklusra is eddigi volt tiszteletbeli elnökét, nagys. és főtiszteleendő Bálint Károly apát-kanonok urat, mint egyetünk lelkes pártfogóját, tiszteletbeli elnökévé, kinek eddigi atyai kegyes működéséért a gyűlés jegyzőkönyvileg is köszönetet mond s kéri a mindenk Urát, a kinek minden jó, minden szép megmarad, hogy egyetünk felvirágzására ő nagyságát évek hosszú során át éltesse. Rendes elnöké egyhangulag Bokor János volt elnök, alelnökké Bardocz Mihály, főjegyző Kovács Ferencz, aljegyző Papp János, könyv- és pénztárossá Hamar Bálint; bizottsági tagokká kikiáltattak: Bara Ferencz, Kovács Antal, Finta Gáspár, Szabó Sándor és a főtiszteleendő lelkes urak közül mélt. Bálint László alesperes-plebánus ur.

Az új tisztikar meleg hangon mond köszönetet a megtiszteltetésért.

Ezek után ürvedetes eseményképen említem fel, miszerint jelen gyűlésünk alkalomával a pártoló tagok száma újból szaporodott 2-vel, még pedig tek. Zonda Mihály helybeli korigyőző és Lázár Gábor helybeli megyebíró urakkal, kiket, mint a tanügyi lelkes barátait, az isteni gondviselés sokáig éltesse.

Végül elnök meleg szavakat intézvén a gyűlés tagjai és érdemes vendégeihez, azt d. u. 3 óra körül befejezettnek nyilvánította.

Kovács Ferencz,
peselneki közs. tanító
és t.-egyl. főjegyző.

Különfélék.

— Hymen. Lázár Ámália kisasszonyt, társadalmi körünk egyik kiváló alakját, bold. emlékü főispánunk bájos és művelt leányát,

*) Ez eszmét nagyon helyesnek s üdvösnek találjuk mi is; üdvözöljük s óhajtjuk, hogy a kezdeményezés kivált sikere vezessen. (Rv.)

**) A tiszt. elnök más helyütt csak egyszer választatik meg, s ez örök időkre szól; a kit e díszes helyre érdemesítnek, az másodszor és többre nem jön választás alá; csodálkozunk ép ez esetben választáson! Hisz csak nem tartják próbának Önök ezt arra, vajjon nagyérdemű tiszt. elnökük bírja-e még most is mindnyájuk bizalmát? (Rv.)

foló hó 16-án jegyezte el Gyárfás Lajos nagyszebeni kir. alügyész. — Lázár Juliska kisasszonyt folyó hó 23-án vezeti oltárhoz Dapsy Frigyes kir. erdőőr, gömörmegei birtokos, Csik-Tapolcán. Szerencsét és boldogságot kívánunk!

— Balog Izra kézdívasárhelyi kir. törvényszéki bíró, 1848—49-ki honvéd-százados, társadalmunk egyik legtiszteltebb alakja, folyó hó 18-án agyszélhűdésben meghalt. Temetése folyó hó 19-én ment végbe óriási részvét mellett. A nemes szívé, mindenki által szeretett ember s a leggyöngédebb családfő koporsóját a mélyen sujtott család megmérhetlen fájdalma s Kézdí-Vásárhely város és vidéke intelligenciájának általános részvéte vette körül, s a szeretet és kegyelet számtalan koszorúval halmozta el. A kir. törvényszék, kézdívasárhelyi és kovásznai járásbíró-ság, az adóhivatal, a család és rokonok koszu-ri díszíték a ravatalt. A temetés délután 2 óra körül ment végbe, s beláthatlan ember- és kocsisor kíséret az elhunyt derék férfit hült tetemeit örök nyughelyére. Béke és áldás lebegjen porai felett! — A gyászoló család a következő jelentést adta ki:

Alattírtak a maguk s több közeli és távoli rokonuk nevében mély fájdalommal tudatják Balog Izra kir. törvényszéki bíró és 1848—49-ki honv. századosnak élete 63-ik, boldog házassága 34-ik évében hivatali irodájában, munkaközben talált agyszélhűdés folytán, rövid, de súlyos szenvedés után folyó 1886. évi november hó 18-án reggeli 5 óra körül történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei folyó november hó 19-én d. u. 2 óra körül fognak szállásáról — ottan tartandó rövid egyházi ima után — a helyi ev. ref. sírkertbe örök nyugalomra helyeztetni. Béke lengjen porain! Özv. Balog Izráné sz. Cseh Polixéna. Gyermekei: Balog Ilona s férje Sylvester Dénes kir. albíró s gyermekeik: Andor és Ella. Balog Irma s férje Barthos Károly ügyvéd. Ipa: Cseh János. Testvérei: Balog József és családja. Balog István és családja. Sógornői: Cseh Concordia s férje Sebestyén Sándor megyei árvászeki tölök. Cseh Julcsa s férje Kelemen Imre s. telekkönyvvezető s gyermekek.

— Kisdedőv-estély. A csikszeredai kisdedőv-egyletnek folyó hó 11-én ismét jól sikerült estélye volt. A „Női diplomacia” előadásával a közönség teljes meglepedését vívták ki a szereplők, kik közül különös dícsérettel emeljük ki Gál Károlynét, Biális Ákosnét, Hazay Lászlót és Bocskor Bélát. Előadás vége felé a közönség zajosan megtapsolta a szereplőket és a lámpák elé hívta Gál Károlynét és Biális Ákosnét, akik gyönyörű virágcsokrokat nyújtottak át. Rövid szünet után kezdetét vette a tánc, melyben az alkalommal az öreg gárda is igen tevékeny részt kellett vevyen, mert történetesen kevés táncos és sok tánczosnő volt; mind a mellett a bájos tánczosnők nem panaszkodhatnak, mert pihenő kevés alkalmuk volt. 11 óra körül a tombola-tárgyak húzása. Az első nyermény (1 gyümölcstál 12 tányérral majolikából) özv. Császár Sámuelné, a második (1 csinos liquer készlet 6 személyre) Mikó Bálint főispán, a harmadik (dobány-fazék) Nagy Sándor ügyvéd nyerte el. A rendezőség (Élthes Jakabné, Bocskor Ádámné, Pototzky Kristóf, Molnár Lajos) lekötőlegéssel és előzékenységgel teljesítette teendőit s fáradszorgalmuk buzgóságának sikerült a kisdedőv-egylet 29 ft 10 krral gazdagítani, miért e helyen is köszönetet és elismerést tolmácsolunk. Bevétel, kiadás és felülfizetések a jövő számban.

— Hymen. Fejér Jakab csikszépvízi fiatal kereskedő folyó hó 23-án tartja esküvőjét Gyergyó-Ujluban Jánosi Elvira kisasszonnyal, özv. Jánosi Gergelyné szép és kedves leányával. Öszinte szóval gratulálunk.

— A gyergyódiírói olvasókör ez ideig első fillérestélyét folyó hó 13-án tartotta meg szépségű közönség részvétele mellett. Az estély egyik érdekesebb része Vendl Aladár iskolai igazgatónak „Egy kis csevegés párisi visszaemlékezéseimből” című felolvasása volt, melyet lapunk közlebbi számában ismertünk. Az estély igen szépen sikerült.

— Mulatság. A csiksomlyói jótékony nőegylet folyó hó 27-én vártozatos programmal egyszerű, házias táncmulatságot rendez, melyre előre is felhívjuk a n. é. közönség figyelmét.

— Gyergyó-Szentmiklóson a veres kereszt egylet utolsó fillérestélyét folyó hó 11-én Kedves Tamásné, Orel Máténé és Mikó Árpád rendezése alatt igen nagyszámú közönség jelenlétében tartotta meg. Az estély másora: ifj. Puskás Lajos ur Arany János „Fülemile” című költeményét szavalta el értező, jó előadással, melyet a közönség zajos tapsokkal jutalmazott. Havas Jakabné urnő zene-kísérettel énekelt pár népdalt az ő szokott kedves hangjával tetszés közt, a közönség szünni nem akaró tapsokban tölt ki és lelkesedésében meg is ujjazta. Ezután egész 12 óráig vig táncz volt. Az estélyen jelen volt szép és csinos kisasszonyok névsora következő: Puskás Matild (Borszék), Römfeld Eliz, Kedves Erzsi, Fejér Vári, Puskás-Marcia, (Borszék), Fejér Róza, Lázár Hedvig, Eránosz Anna, Boglár Katinka, Medgyesy Vilma, Császár Aranka, Rómer Ilka, Bogdán Aranka, Rómer Vilma, Kopacz Irén, Lengyel Ilon, Vákár Matild, Szász Etelka és Kedves Emma kisasszonyok.

— Az erdélyi kultúregyesület vagyona november elsejéig 20,000 forintba emelkedett. A hatvanöt főek segélyezése azonban olyan forgó tőkét kíván, mely legalább is egy millió forint kamatjainak felel meg. A segélyosztást januárban kezdik meg s most kétszerez buzgalommal láttak hozzá a gyűjtéshez. Legutóbb kilencz ezer levelet küldtek szét, hogy a hátralekös tagokat fizetésre s új tagok toborzására sarkallják. A főkek is buzgón végzik a gyűjtést. Hunyadmegyéből, hol csak minden ötvenhetedik ember magyar, 42 3 frotot küldtek nem rég a kolozsvári központba. Az udvarhelymegyei női bizottság bazárt rendezett, melynek 820 ft volt a jövedelem. Mezőtúr város 500 forintos örökös tagságának első díjaként 200 forintot küldött, a budapesti országos kaszinó pedig egyszerre fizette le az egész 500 frotot.

— Báthory István emléke. A nagy erdélyi fejedelem és lengyel király emlékeztetének megünneplése iránt, melyet a magyar sajtóban az E—s hozott először szóba, országszerte mind nagyobb érdeklődés mutatkozik. Mint a Magyar Állam értesül, Lönhardt erdélyi püspök ez alkalomból főpásztori körlevelet fog kibocsátani, melyben elrendeli, hogy decz. 12-én az egyházmegye összes templomaiban gyászmisek mondassanak, a kath. intézetek pedig e napon ünnepi akadémiákat tartsanak. — A kolozsvári róm. kath. főgimnázium Báthory István halálának háromszázados évfordulóján, decz. 12-én szintén emlékünnepet rendez. Kegyelet és hála ünnepe lesz ez a nagy fejedelem iránt, mert ő alapította a kolozsvári róm. kath. főiskolát, a Báthori-egyetemet, s ugyanúgy vetette meg az alapját a «Convictus Nobilium» és a «Seminarium S. Joesepi» nevű intézetek is.

— Az I. erdélyi bank részvényeseinek kedden megtartott rendkívüli közgyűlése az igazgatóság javaslata folytán a részvénytökének 100,000 frot értékű új, teljesen befizetett részvények kibocsátása által 300,000 frotra leendő felemelését, valamint az alapszabályoknak megfelelő módosítását egyhangulag elhatározta és megválasztotta az igazgatóságba Kornfeld Zsigmondot a magy. ált. hitelbank igazgatóját és dr. Takács Lajost ugyanezen bank titkárárt, a felügyelő bizottságba Mitterdorfer Lajost a magy. általános hitelbank főkönyvelőjét. A részvénytöke-felemelés, valamint a választások is folyamánai azon a magy. ált. hitelbank és az I. erdélyi bank között létrejött megállapodásnak, mely szerint a magy. hitelbank az I. erdélyi bank újonnan kibocsátandó részvényeit átveszi és e bankkal szorosabb üzleti összekötésbe lép. A magy. hitelbank ezáltal üzletkörét ama vidékre is ki akarja terjeszteni és ehez biztosítja magának a szolidnak és vállalatképesnek ismert intézet közreműködését.

— „Csik-Szereda város örömmünnepe” című czikk folytatását térdhiány miatt csak a következő számban közölhetjük.

— Ország cigány nélkül. Bajorország kormányának a kőborcigányok sok dolgot adtak. Hogy ezentul ne legyen baja velők, a kőborcigány-csapatokat az ország területéről egyszermindenkorra eltöltötték. Elrendelte ugyanis, hogy a külföldi cigányokat akár egyenként érkezőnek, az ország határára átélésében meg abban az esetben is akadályozzák meg, ha igazolvánnyal bírnak, az esetben pedig, ha sikerül nekik a határt titkon átélni, az ország területéről azonnal toloncoztassák ki. A bajor kormány erről az intézkedéséről a belügyminiszter valamennyi törvényhatóságot értesítette és felhívta, hogy a cigányokat a Bajorországba való menéstől tartsák vissza.

Felolós szerkesztők:

Ifj. Dobay János. Sprencz György.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Alberti.

Nyílt tér. *)

**Fekete franczia faille, su-
rah, satin merveilleux, sa-
tin luxor, atlas, damask, rips és tafota**
selymeket méterenkint 1 frot 20 krtól 8 frot 85 krig (körülbelül 120 különböző minőségben) szállít egyes öltönyre való darabokban és végekben vámmmentesen a helyszínére G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre 10 krt szállítási díj kell.

Tiszta selyem szöveteket
méterenkint 80 krt, ugy-
szintén 1 frot 10 krt és 1 frot 35 krtól 6 frot 10 krig (színes, vonalzott és koc-
kás mintákban) szállít egyes öltönyre való darabokban vagy végekben vámmmentesen a hához G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre 10 krt szállítási díj kell.

*) Ezen czikkért felelősséget nem vállal a szerk.

Háromszékmegye alispánjától.

Sz. 8178. 1886

HIRDETMEY.

A vízjogi törvény (1885—23. t.-cz.) 189 §-a, valamint ezen törvény végrehajtása tárgyában a nagyméltóságú földmívelés-, ipar- és kereskedelmi és a közmunka és közlekedési m. kir. minister urak által egyetértőleg mult évi deczember hó 31-én 45689. sz. alatt kibocsátott általános rendelet 87. §-a alapján felszólítom a Háromszékmegye területén fennálló vízi művek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, hogy a jogosítványaikra vonatkozó engedélyt 1887. évi márczius hó 1-ső napjáig, azaz egyezernyolczszáználcsanvánhét évi márczius hó első napjáig, nálam írásban mutassák be, vagy pedig írásban igazolják azt, hogy vízi műveik 1866. évi január hó 1-jé óta háborítlanul fennállanak a nélkül, hogy mások jogosult érdekeit sérteneék, és mint ilyenek, az illetékes hatóságok által károsoknak találtattak volna. Megjegyzetetik, hogy a bejelentések a vízjogi törvény 191. §. második bekezdése értelmében bélyegmentesek.

Ezen bejelentési, illetve igazolási kötelezettség minden hatósági engedélyre szoruló vízi munkát tulajdonosára kiterjed, tehát öntözési, lecsapolási, ármentesítési, ipari vállalatokra, malmokra, továbbá nyilvános és magán vízvezetésekre, nyilvános és magán csatornákra, mesterséges víztartókra, védgátokra és zsilipekre egyaránt érvényes.

A kik jogosítványukat igazolni nem tudják, vagy igazolás végett a fent kitűzött határidőben nem jelentkezőnek, azoknak vízi művei az idézett törvény 191. §-a értelmében nem létezőknek fognak tekintetni, s az ily vízi művekre nézve a vízjogi törvény 163. és következő szakaszai és a hivatkozott általános miniszteri szabályrendelet 3—32. §-ai lesznek alkalmazandók.

Sepsi-Szentgyörgyön, 1886. évi november hó 15-kén.

Br. Apor Gábor,
alispán.

PÁLYÁZAT.

A kézdívasárhelyi községi elemi leányiskolánál egy rendes, esetleg segéd-tanítónő állomásra pályázatot hirdetnek. Előbbivel 400 frot évi rendes fizetés és 100 frot lakbér, utóbbival 300 frot évi rendes fizetés és 100 frot lakbér van összekötve. Pályázati határidő: 1886. deczember 10. Az állomás a megválasztás után azonnal elfoglalandó. A kellőleg felszerelt folyamodványok alulírt iskolaszéki elnökhöz küldendők.

Kézdí-Vásárhelytől, 1886. nov. 15.

Kovács István,
isk.-sz. elnök.

Sz. 10327. 1886.

Pályázati hirdetmény.

Kézdi-Vásárhely r. t. város tanácsánál rendszeresített s évi 450 forint havi utólagos részletekben kiszolgáltatandó fizetéssel javadalmazott aljegyzői állás, elhalálozás következtében, megüresedvén, ezen állásnak választás útján betöltésére pályázat hirdettetik.

Felhívtnak mindazok, kik a jelzett állást elnyerni ohajtják, hogy szabályszerű pályázati folyamodásukat az 1886. évi XXII. t. cz. 73. §-ban előírt életkorukat tanúsító anyakönyvi kivonattal, s elméleti képzettségüket az 1883. évi I. t. cz. 6. §-ban megkívánt okmányokkal felszerelve **foló évi december hó 1-ig** bezárólag Kézdi-Vásárhely r. t. város polgármesteréhez nyújtsák be.

S.-Szentgyörgyön, 1886. nov. 16-án.

Br. Apor Gábor,
alispán.

Sz. 3932. 1886.

tkkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A k.-vásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Hosszu János és neje végrehajtónak Daczó Simon János fegyencz végrehajtást szenvedő elleni 79 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Szárazpatak községében fekvő, a szárazpataki 310. sz. tjkvben A + 986 $\frac{1}{2}$ hr. sz. 10 frt becsértékű, 1231 $\frac{1}{2}$ hr. sz. 22 frt becsértékű, 1665 $\frac{1}{2}$, 1666 hr. sz. 30 frt b. é. 1784 $\frac{1}{2}$ hr. sz. 18 frt, 1983 $\frac{1}{2}$ hr. sz. 22 frt b. é. szárazpataki Daczó Simon Jánosnak neje Szántó Agnessel közösen birt ingatlanaira, valamint a szárazpataki 25 sz. tjkvben A + 47—49. hr. sz. 161 frt becsértékű, 416 hr. sz. 26 frt becsértékű, 429 hr. sz. 4 frt becsértékű, 897. hr. sz. 34 frt becsértékű, 944. hr. sz. 38 frt becsértékű, 988. hr. sz. 28 frt becsértékű, 1450. hr. sz. 22 frt becsértékű, 1578. 1579. hr. sz. 23 frt becsértékű, 1611 $\frac{1}{2}$, 1612 $\frac{1}{2}$ hr. sz. 38 frt becsértékű, 1825 $\frac{1}{2}$ hr. sz. 4 frt becsértékű, 2206. hr. sz. 2 frt becsértékű, 2516, 2517. hr. sz. 31 frt becsértékű, 2707, 2708 hr. sz. 10 frt becsértékű, 2806 $\frac{1}{2}$ 4 frt becsértékű, 2819. hr. sz. 10 frt becsértékű, 3059. hr. sz. 12 frt becsértékű, 3081. hr. sz. 72 forint becsértékű, szárazpataki Daczó Simon Jánosnak, Kovács Gergelyné Simon Juliánna és Daczó Ferenczcel közösen birt ingatlanokra a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban az árverés elrendeltetik.

Miután az 537. hr. sz. időközben teljesen eladatott, a kérés ezen ágára nézve elutasítatik.

A fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi november hó 29-ik napján délelőtti 9 órakor Szárazpatak községében a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkönyvi testenként készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 24. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §. kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál eléleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886. évi augusztus hó 21-én tartott üléséből.

Id. Dónáth József,
elnök.
Pásztóhi,
jegyző.

Sz. 2439. tkkvi.

1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Kijár Ignác és Tekerőpatak község végrehajtónak gyergyószentmiklósi özv. Drolleff Domokosné és gyermekei végrehajtást szenvedők elleni 55 frt tökekövetelés és járuléka s 7 frt 50 kr követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén lévő, a tekerőpataki 238-ik számú tjkvben A + 1—2, 10—12, 14, 17. és 18-tól 21. rendsz. a. foglalt ingatlanokra 507 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi december hó 31-ik napján délelőtti 9 órakor Tekerőpatak község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

Kir. járásbíró mint tkkvi hatóság Gyergyó-Szentmiklóson, 1886. évi október hó 9-ik napján.

Száva,
kir. aljárásbíró.

Sz. 2996.

1886.

Árverezési hirdetmény.

Alattirt járási főszolgabíró által ezenel közhírré tétetik, hogy a községi italmérési s más kisebb haszonvételi jogok bérbeadása árverezés útján járásában a következő sorrendben fog megtartatni: 1) Zágón község házánál f. évi december 5-én délelőtti 10 órakor, 2) Zabola község házánál f. évi december 12-én délelőtti 10 órakor, 3) Telek község házánál f. évi december 12-én délután 2 órakor, hová árverezni szándékozók azon értesítéssel hivatnak meg, mikép a megállapított kikiáltási árnak 10% bánatpénzzel letenni kötelesek; hogy zárt ajánlatok kellő bánatpénzzel ellátva az árverezés megkezdése előtt elfogadtatnak és hogy az árverezési feltételek hivatalos irodámban Kovásznán és nevezett községek házánál a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Kovácsnán, 1886. november 10-én.

Hollaky Attila,
főszolgabíró.

Sz. 6334—1886.

Hirdetmény.

Járásom alább megnevezett községeiben a szesz és szesz italok korcsmárlási jogának haszonbérbeadása nyílt árverésen az alábbi időkben és helyeken fog megtartatni.

Polyánban 1886. nov. 20-án délelőtti 8—10 órakor. Esztelneken 1886. nov. 20-án d. e. 11 órakor. Kurtapatakon 1886. nov. 20-án d. u. 3—5 órakor. Al-Csernátonban 1886. nov. 27-én d. u.

3—5 órakor. Osdolán 1886. nov. 29-én d. e. 10—12 órakor. K.-Martonosban 1886. nov. 29-én d. u. 3—5 órakor. Szászfaluban 1886. nov. 30-án d. e. 8—9 órakor. Oroszfaluban 1886. nov. 30-án d. e. 10—11 $\frac{1}{2}$ órakor. Miről árverezni ohajtók azon felhívással értesíttetnek,

mikép az árverési feltételek egy irodámban, valamint az illető közs. előjáróságoknál bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1886. nov. 11-én.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

Szabadalom!

Szabadalom!

SZABADALMAKAT

uj találmányokra

kieszközl és védjegyeket lajstromoztat minden államban

Benedek Lajos és társai

szabadalmi irodája

Budapest, muzeum-körút 10. szám.

A nm. m. kir. kereskedelmi miniszterium 24,324—
1886. számú körrendeletével ezen iroda a feltalálók figyelmébe és bizalmába ajánlatott.

Szabadalom!

Szabadalom!

Szenzációs hirdetmény.

15 30

Lőwpokrócz- és szőnyeggyári raktára Bécsben
az alábbi árukat készpénzfizetés és utánvétel mellett a következő bámulatos olcsó árakon adja el és szállítja:

Lőwpokróczok 190 cm. hosszúság és 130 cm. szélességben 1 frt 60 kr. legfinomabbak 1 frt 75 kr.

Ezen pokróczok ágyterítők- és szőnyegekül is használhatók.

Bouret-selyemágytakarók darabonként 2 frt 80 kr.

Sárgaszőrző bérkocsi-pokróczok 2 méter hosszúságban, 1 $\frac{1}{2}$ méter szélességben 2 frt 50 kr.

Urasági pokróczok 3 frt.
Flanell-pokróczok 4 frt.

Jutta-fuggönyök redőzettel és rojttal, elegáns kiállításban, 1 ablakra való 2 frt 50 kr, legfinomabb 3 frt 50 kr.

Egy jutta-készület, mely 1 asztalterítőből és 2 ágyterítőből áll, a legújabb minta szerint, rojttal, 5 frt 50 kr.

Két ágytakaróból és egy asztalterítőből álló **ripsz-készületek** a legpompásabb színekben, selyemzsinorral és bojtokkal körülvéve; egy készület ára 5 frt.

Ágy előtti szőnyegek vastag flannel és jutával töltve, állatrajzokkal és tájképekkel díszítve, ajándéknak különösen alkalmasak, 1 pár 2 frt 50 kr.

Szíves megrendelések S. Löwpokróczgyári raktárába (Bécs II. Nordbahnstrasse 26. sz.) intézendők.

Brunni ruhaszővetek téli és nyárra, tiszta gyapjából, minden divatos színben, teljes férfruhákra. 1 maradék 4 frt 75 kr; legfinomabb 6 frt 75 kr.

Utazó-plaid tiszta gyapjából 3 $\frac{1}{2}$ mtr. hosszúság, 1.60 mtr. szélességben, 3 frt 50 kr.

Egy utazó-plaid, legfinomabb, 4 frt 50 kr.

Zsebkendők színes szegélyzettel, szép kiállításban:

1 tuczat, uraknak 1 frt 20 kr.

1 „ hölgyeknek 1 „ — „

1 „ lenzsebkendő 2 „ — „

Tűzdelt ágyterítők vörös török kretonból, elegáns tűzdeléssel, kellő hosszúság és szélességben a legnagyobb ágyhoz is, 3 frt, legnagyobbak darabja 3 frt 50 kr.

Lepedők (varrat nélkül) 3 sing hosszúság, 2 sing szélességben a legkeményebb vászonból (kielegítők a legnagyobb ágyakhoz is); darabja 3 frt.

Cs. kir. szabadalmazott **Phönix-evőeszközök**, melyek örökké fehérek maradnak, 6 kés, 6 villa, 6 evő- és 6 kávékanál, együtt 24 drb, csak 5 frt.